

PLJESAK DLAN-OM

UMJETNOST

INTERVJU SA TROIEM LEEJEM, GLUHIM DJ-EM
I OSNIVAČEM DEAF RAVE

ZANIMLJIVOSTI

KAKO JE BITI GLUHI GLAZBENIK?

UMJETNOST

TRIO BEETHOVEN'S NIGHTMARE

RAZMIŠLJANJA

IZRAEL I PALESTINA: DIJALOG GLUHIH?

broj.

PLJESAK DLAN-OM

ISSN 2991-1168

Broj 5 / listopad / 2023

UREDNIŠTVO

Izdavač: Udruga "Kazalište, audiovizualne umjetnosti i kultura Gluhih - DLAN"

Glavni urednik: Angel Naumovski

Odgovorni urednik: Angel Naumovski

Urednici: Lino Ujčić i Angel Naumovski

Dizajn i priprema za tisak: Lino Ujčić

Fotografije: foto arhiv Dlan

Dizajn na naslovnici: Lino Ujčić

Tisak: Tiskara Ban

Adresa: Korčulanska 10, 10000 Zagreb

E-mail: udruga.dlan.zagreb@gmail.com

Web stranica: www.dlan.hr

IBAN: HR 95 24020061100074154

OIB: 51629434968

Matični broj: 1608037

Časopis izlazi uz financijsku podršku:

SADRŽAJ

UMJETNOST

Intervju sa Troiem Leejem, gluhim DJ-em i osnivačem Deaf Rave 3 str.

INTERVJU

Jedan zagrebački razgovor 6 str.

KULTURA

Signmark, najpoznatiji svjetski gluhi reper 7 str.

UMJETNOST

Trio Beethoven's Nightmare 9 str.

UMJETNOST

Kako je biti gluhi glazbenik? 12 str.

RAZMIŠLJANJA

Intervju sa gluhim Izraelkom i gluhim Palestinkom 14 str.

RAZMIŠLJANJA,

Izrael i Palestina: Dijalog gluhih? 16 str.

DOGAĐANJA

Intervju s gluhim Palestincem Toyybebom Badweom 18 str.

Intervju sa Troiem Leejem, gluhih DJ-em i osnivačem Deaf Ravea

Troi Lee je Londonski gluhi DJ, izvođač, organizator događanja i osnivač Deaf Ravea Troi ugošćuje predstavnike Rave scene i producira online streamane prezentacije u znakovnim pjesmama, plesu, komediji, VV (Visual Vernacular) i drugim vizualnim izvedbama napravljenim od strane gluhih i za zajednice gluhih širom svijeta.

Deaf Rave nudi radionice Event Managementa, DJ-inga, VJ-inga i britanskog znakovnog jezika (BSL), kao i radionice za podizanje svijesti o gluhih za vladine i nevladine organizacije te festivale. Također surađuje s brojnim umjetnicima iz glazbenog, kazališnog i kreativnog spektra, radeći s dobrotvornim organizacijama i udrugama.

Troi započinje priču o sebi:

"Rođen sam i odrastao u Hackneyju u Londonu, koji je imao vrlo snažnu multi-različitu zajednicu - posebno crnačku kulturu tog vremena. U ovom trenutku bilo je zaista sjajne glazbe. Odrastao sam sa svojim bratom blizancem, koji je bio bubnjar rock benda, a moji stariji rođaci bili su profesionalni DJ-i i MC-evi. Rano sam imao vrlo jak glazbeni utjecaj. Imao sam veliku sreću. Kao da sam tamo uvijek imaoglazbeno znanje, jednostavno u meni"
"Do svoje dvadeset druge godine skupio sam dovoljno novca da kupim vlastitu i moja kolekcija vinila je počela. To je brzo postala moja

strast i hobi. Tako sam se počeo baviti poslom DJ i tako sam imao priliku iskusiti različite rave scene i mjesta. Sada mi je četrdeset osam. Često sam putovao izvan Londona na norfolški Rave u zračnoj luci. Gdje god je bilo glazbe, bio sam tamo"

A na pitanje kako je prošao njegov prvi Deaf Rave događaj?

"Bila je to najnevjerojatnija stvar koju sam napravio u životu. Nisam očekivao da ću privući 700 ljudi u dva mjeseca. Bilo je ondje i 200 međunarodnih gluhih osoba. Također nisam očekivao da ću imati sastav predvođen gluhim, posebno gluhi DJ-i i izvođači. Imao sam sreće što je moja mreža gluhih bila ogromna i svi

su me znali kao DJ Chinamana, oduvijek su me znali kao "onog glazbenog" jer sam uvijek imao glazbu u mojim ušima. Ljudi na mjestu događaja bili su zagrljeni i nasmijani cijelu noć. Okupio je zajednicu i ponovno spojio ljude koji se godinama nisu vidjeli. Za gluhe osobe da prvi put dožive Rave, to je bio šok za sustav - ali svidjelo im se! To je bila zaista izvanredna promocija Deaf Rave"

I dalje nastavlja pričati: "Da, da bi gluhe osobe cijenile glazbu, ona mora biti vizualna. Postoji mješavina glazbe, vokala i znakovnog jezika. Ne možete koristiti osobu koja čuje jer ona ne koristi znakovni jezik. Nešto se neobično događa kada se glazba i kultura gluhih spaja. Volim misliti da Deaf Rave na neki način maše zastavom kulture gluhih. Svaki put kada sviramo i nastupamo, predstavljamo kulturu gluhih cijelom društvu. Ovdje smo da pošaljemo poruku da gluhi ljudi mogu uživati u glazbi. Oni mogu osjetiti ritam i unutar valova vibracije glazbe u svojim ušima, tijelima i stopalima."

Za mnoge gluhe osobe glazba je način da se izraze, budući da se izražaj gubi u jednostavnom razgovoru. Uz ovu vrstu Rave, nema pritiska za razumijevanjem teksta. Samo osjećaj zajedništva, pripadnosti i odličan način da se pomiješate s društvom - jer je na mnogo načina izgovorena riječ beskorisna i nevažna. Glazba je ono što ostaje, to je međunarodni jezik.

Troi organizira i iniprative radionice, o tome je rekao: „Ne radi se samo o glazbi i Trojjevim vještinama na palubama, već i o njegovim inspirativnim radionicama. Transformacija života unutar zajednice gluhih kroz sigurne prostore za kreativnost i iskustvo glazbe i izvedbe. Naime, on i njegov tim pokrenuli su DJ kušačke radionice u sklopu edukacije, što je Trojjev

san već neko vrijeme. "To je za sve uzraste koji se žele malo kretati i koristiti vibracijski ruksak. Jednostavno želimo inspirirati mladu gluhu generaciju ili bilo koju generaciju zapravo. Svatko sada može biti DJ. Mi [Deaf Rave] smo na sretnom mjestu".

"Deaf Rave je srušio toliko prepreka. Sve je u isprobavanju različitih stvari i napredovanju u istim. Također je potrebno imati unutarnje uvjerenje, strast, predanost i predanost - to su najvažnije stvari na koje trebate usredotočiti svoju energiju. Jako sam sretan, imam sjajnu ekipu oko sebe. Mi istražujemo. Radionice su naša jedinstvena ponuda i bili smo prvi ljudi koji su ponudili online rave za gluhe kad je došao COVID. Dakle, to je bio još jedan prijelomni trenutak i onda su svi slijedili primjer. Mi smo, valjda, trendseteri promjena".

Troi je vidio i iskusio vrijednost napretka slušnih pomagala i glazbene tehnologije za prevladavanje prepreka u industriji, te je zaključio:

"Nosim slušna pomagala, ali čudno je jer nosim analogno u jednom uhu koje je moje DJ uho, a digitalno u drugom. Smatram da digitalno slušno pomagalo na neki način iskrivljuje glazbu. Analogno je precizno, iako bi moglo propuštati određene frekvencije u odnosu na digital. Bitno je da znam svaki instrumentalni zvuk a analogno mi ga svaki put ubije. Teško bih se toga oslobodio. Nekada, kad sam počeo DJ-irati, postojale su samo vinilne ploče. Sve je bilo u slušanju.

Nije bilo računala koja su vam dala točan glazbeni aranžman. Sada, s najnovijom tehnologijom i softverom, mijenjaju se pravila igre. Na primjer, Woojer vibracijski ruksaci su fleksibilni s DJ opremom. Dopustiti gluhoj osobi koja nije mogla čuti ili osjetiti glazbu da učini upravo to – to je savršen lijek".

Kud vas vodi put Deaf Ravea? Koji su vam planovi u budućnosti?

"Prijavio sam se za NPO za umjetničko vijeće, mogu samo pokušati. NPO je Nacionalna portfeljska organizacija - to bi za nas bio stvarno veliki skok ako uspijemo dobiti sredstva. To je sigurnosna mreža na kraju dan - sve ima cijenu. Ako to dobijemo - odlično. Ako ne, samo ćemo nastaviti s onim što smo uvijek radili".

Dok završavam intervju, jasno je da Troi ima mnogo energije i ne pokazuje znakove usporavanja. Ovdje postoji velika relativnost koja pokreće takav entuzijazam i predanost, ali zahtijeva određenu osobu da ostane dosljedna naporima potrebnim za izvođenje događaja ove veličine i kreativnosti.

Iako, kao što se uvijek čini, Troi ima razinu preciznosti, promišljenosti i osjetljivosti koja je van svih ljestvica. No, postoji i skromnost.

Troi i njegov tim planiraju organizirati više Deaf Rave događaja u budućnosti – svaki jedinstven kao i prethodni. Nudi siguran prostor za gluhe osobe da se kreću, izražavaju, druže i zaljube u glazbu, te - ujediniti sve kroz glazbu i širiti svijest o kulturi gluhih.

Deaf Rave dobio je sredstva od NPO Arts Councila.

Na to je Troi rekao:

"Dobivanje statusa NPO-a u Arts Councilu znači da Deaf Rave može ući u novu eru rasta i razvoja. Osnaživanje zajednica gluhih i osoba s invaliditetom novim i uzbudljivim prilikama nije samo veliki poticaj, to je trenutak koji mijenja život."

Jedan zagrebački razgovor

Interview je vodila: Lemary Vuletić

Lemary; Molimo Vas da name se predstavite.

Troi Lee: Moje ime je DJ Chinaman.

Lemary: A vaše pravo ime, molimo Vas.

Troi Lee: Zapravo, društvo gluhih je meni dalo to ime na znakovnom jeziku "DJ Chinaman", a pravo ime mi je Troi.

Lemary: ... Lee?

Troi Lee. Da!

Kako zajednica gluhih doživljava i prihvaća Vaše bavljenje glazbom?

Ja pokušavam da zajednica gluhih da se sami gluhi što više socijaliziraju, druže se i zabavljaju se. A što se tiče mog DJ miksanja tj. glazbe znam da polovica zajednice gluhih ne doživljava glazbu, a druga polovica doživljava kako tko – sa ostacima sluha ili slušnim pomagalicama ili osjećaju kroz tijelo. Tako da moja želja je da zajednica gluhih promijeni mišljenje o glazbi, osvijesti se i počne doživljavati glazbu.

Isto želim reći, da DJ glazba nije samo u pitanje nego i druge vrste glazbe koju svatko može prihvatiti kao pripovijedanje

na znakovnom jeziku, pjevanje na znakovnom jeziku, ples ... Također primjećujem da ima i gluhih rockera. Tako da zajednica gluhih prihvaća glazbu.

Da li ima još gluhih glazbenika sa kojima ste u kontaktu, surađujete ili znate da postoje?

Da, u svijetu ima dosta gluhih koji se bave DJ glazbom, DJ glazbenica iz Japana, DJ iz Slovačke pod imenom Dragon koji će večeras nastupati. U svijetu također ima gluhih glazbenika koji sviraju flautu, gitaru, bubnjeve itd.

Da li ima gluhih glazbenika koji zarađuju na stvaranju glazbe?

Da. Neki gluhi koji rade na laptopu, pišu o glazbi, pjesme ... bave se tonovima, miksanjima u glazbi te su tonska i zvučna podrška čujućim osobama kao i gluhim performerima sa kojima surađuju i rade te tako i zarađuju.

Signmark, (vjerojatno) najpoznatiji svjetski gluhi reper

Odrastao je gledajući glazbene videospotove na MTV-u i jednog dana dolazi na ideju da izvodi pjesme na znakovnom jeziku. Finac Marko Vuoriheimo, poznat kao Signmark, bio je prva gluha osoba na svijetu koja je potpisala ugovor s međunarodnom glazbenom kućom Warner Music.

Rani glazbeni interes u obitelji gluhih

Marko je rođen gluha u obitelji u kojoj su gotovo svi članovi gluhi. Unatoč tome, od djetinjstva je pokazivao veliko zanimanje za glazbu i volio je pjevati pjesme na znakovnom jeziku. U mladosti je gledao glazbene spotove MTV-a i izvodio uspješne glazbene teme na znakovnom jeziku, omogućavajući i svojoj gluhoj obitelji i čujućim djedovima i bakama da uživaju u glazbi.

Nisu svi podržavali Marka u njegovim počecima. Neki od njegove obitelji i prijatelja nisu vjerovali da bi mogao napraviti glazbenu karijeru, ali on je vidio dalje od skepticizma i počeo skladati vlastitu glazbu na znakovnom jeziku 2004. i osnovao grupu Signmark 2006.

Eurovizija i međunarodni ugovor

2009. je zamalo predstavljao Finsku na Eurosongu. Signmark je u siječnju 2009. s pjesmom Sepeakerbox stigao do finala i dobio 41,2% glasova, ali to nije bilo dovoljno za odlazak na Euroviziju.

Unatoč tome, Signmark je nekoliko mjeseci kasnije potpisao diskografs-

ki ugovor s Warner Musicom , čime je postao prva gluha osoba na svijetu koja je potpisala ugovor s međunarodnom diskografskom kućom . Godine 2010. objavljuje svoj novi album, Breaking the Rules, koji se još uvijek može čuti na divovima distribucije streaming glazbe kao što su Napster i Spotify .

Jedno od njegovih posljednjih medijskih pojavljivanja bio je intervju za South China Morning Post , najveće novine na engleskom jeziku u Hong Kongu, nakon što je prisustvovao Svjetskom festivalu kultura u Hong Kongu.

Kako Marko živi glazbu?

Naravno, glazba do Marka dolazi kroz vibracije. Njegove se pjesme prevode na finski znakovni jezik, američki znakovni jezik ili međunarodni znakovni jezik. Godine 2014. uključio je četiri pjesme na kineskom znakovnom jeziku jer je znao da mnogi kineski fanovi imaju poteškoća pri putovanju izvan zemlje i viđenju s njim.

Za pripremu svojih pjesama također koristi slušalice, koncentrirajući se na bas i procjenjujući osjećaj koji prenosi glazba i njezin tempo. Kada interpretira pjesme na znakovnom jeziku, koristi strategije kao što je znakovanje rukama podignutim uvis kako bi izrazio visoke tonove ili rukama spuštenim prema dolje za niske tonove.

Vjerojatno najpoznatiji gluhi reper na svijetu

Signmark sada ima 41 godinu, diplomirao je obrazovne znanosti i predaje na Sveučilištu u Helsinkiju . Tijekom svoje

karijere osvojio je brojne nagrade, uključujući nagradu Ten Outstanding Young Persons of the World 2009. koju dodjeljuje Junior Chamber International , jedna od najvećih svjetskih organizacija mladih.

Deset godina nakon svog svjetskog uzleta, Signmark je idol među svjetskom zajednicom gluhih, često pozivan na umjetničke festivale znakovnog jezika.

Sa svojom je glazbom kročio u više od 40 zemalja, uključujući Sjedinjene Države, Japan, Španjolsku, Njemačku i Etiopiju, te je održao više od 1000 koncerata diljem svijeta.

Signmark je promijenio način na koji svijet vidi znakovni jezik u glazbi i način na koji vide gluhe osobe. Za gluhe osobe koje žele ići njegovim stopama, Marko ima snažnu poruku:

Što god radili, s kakvim god problemima se suočavali, kakvi god izazovi bili, nemojte odustati od svog sna

Susret Dlanovaca i Marka Vuoriheima (Signmark) na radionici reper glazbe, u Stockholmu, 2010. godine.

Trio Beethoven's Nightmare

Troje tinejdžera koji su pohađali Sveučilište Galludet, školu za gluhe i nagluhe učenike u Washingtonu, DC, nije spojio njihov invaliditet, već ljubav prema rock 'n' rollu. Godine 1971.

Bob Hiltermann (bubnjevi), Ed Chevy (bas gitara) i Steve Longo (gitara) sanjali su o sviranju na pozornici – i nisu htjeli dopustiti da ih gluhoća sputa. Trio je ubrzo osnovao Beethoven's Nightmare, prvi bend na svijetu za gluhe.

Jedina stvar koja ih je odvajala od "normalnog" benda bila je njihova upotreba znakovnog jezika na pozornici.

Tijekom gotovo 40 godina, kao i mnogi drugi bendovi, grupa se nekoliko puta raspadala i okupljala, ali su ipak opstali do izdavanja svog debi albuma Turn It Up Louder 2006. godine.

Grupa se često pojavljivala na konferencijama za gluhe, nastupala je u noćnim klubovima diljem zemlje. (Ovdje pogledajte isječak s koncerta.)

Prikazani su u dokumentarcu koji kruži filmskim festivalima, See What I'm Saying, a naglašava borbu, upornost i uspjehe gluhih izvođača.

BOB HILTERMANN
bubnjevi

Rođeni Nijemac Bob Hiltermann (bubnjevi) prava je priča o uspjehu. Spinalni meningitis je uzrok njegove gluhoće. Kad je imao 4 godine, no to nije otkriveno sve do njegove 10. godine. Živeći s velikom obitelji glazbenika, Bob je stekao ljubav prema glazbi, ali svoju strast bubnjevima je shvatio tek kada je pozvan na indijansku ceremoniju. Koristeći susjedove bubnjeve, svirao je uz svoje omiljene LP-ove i 45-ice, bruseći svoj talent. Zatim, dok je pohađao Sveučilište Gallaudet, Bob je upoznao Eda Chevyja (bas) i Stevea Longa (gitaru), a ostalo je, kako kažu, povijest. Inspiriran The Beatlesima, Rolling Stonesima, Jimi Hendrixom, njegova prava inspiracija došla je od Led Zeppelina. Uz glumu na pozornici, u filmovima i televiziji te stvaranje vlastite linije video zapisa na znakovnom jeziku, živi punim plućima uz glazbu vlastitog benda, međunarodno poznatu Beethovenovu Noćnu moru.

STEVE LONGO
Vodeći gitarist

Kad je Steve vidio Beatlese u emisiji Eda Sullivana, uzeo je staru folk gitaru koju su njegovi roditelji kupili na buvljaku i odmah počeo učiti svirati. Dok je pohađao Sveučilište Gallaudet, Steve je pomogao stvoriti prvi gluhi rock bend s Edom Chevyjem (bas i vokal) i Bobom Hiltermannom (bubnjevi).

Oslanjajući se na utjecaje Beatlesa, Monkees i Rolling Stonesa, stvorio je svoj jedinstveni zvuk unutar benda. Od tog vremena, grupa je izrasla iz malog klupskog benda u međunarodni uspjeh. Četrdeset osam godina nakon što je uzeo prvu gitaru u ruke, Steve je svoju ljubav prema glazbi pretvorio u uspješnu karijeru i ne planira stati!

Rođen gluhi, u obitelji gluhih, Ed Chevy (bas, skladatelj) morao je pronaći glazbu na teži način. Slušanjem starih country zvijezda na starom fonografu u očevoj radionici naučio je cijeniti glazbu, no zaljubio se u Rock and Roll tek kad je otišao na koncert grupe The Who. Gledajući bend visoke energije, sa svim njihovim uzbuđenjem i destruktivnošću, Ed je odlučio postati rock zvijezda. Tek kada je upoznao Stevea Longa (gitara) u Kalifornijskoj školi za gluhe, Berkeley, prvi je put uzeo bas, kada mu je Steve predložio da svira za grupu koju je želio okupiti. Ed je naučio svirati obrade pjesama, a zatim je počeo skladati pjesme za bend.

Sada, zajedno sa Steveom i Bobom Hiltermannom (bubnjevi), Edova glazba i inspiracija godinama pomažu Beethovenovoj Nightmare u rocku i dovode "Deaf Rock" na međunarodnu scenu. Ed Chevy priznat je kao veteran u području obrazovanja i zabave gluhih. On je hvaljeni gluhi rock glazbenik, multitalentirani umjetnik i mentor gluhim i HH studentima znakovnog jezika i čujućim obiteljima sa djecom koja imaju gubitak sluha. Nastupa na pozornici i na TV-u. Smatra se jednim od plodnih svjetionika u svijetu gluhih i nagluhih u Pacifičkom pojasu.

ED CHEVY
Bas gitara

Članovi Deaf Band DLAN i Beethoven's Nightmare u Reimsu, 2019.godine

Kako je biti gluhi glazbenik?

Danny Lane je profesionalni glazbenik iz Huddersfielda i duboko je gluh

Odrastao je studirajući glazbu, a sada sklada, izvodi glazbena djela i podučava diljem svijeta te vodi umjetničke projekte s mladima u zajednici gluhih.

Dannyeva priča

Rođen je duboko gluhi, a sa glazbom se upoznao sa 8 godina. Njegova učiteljica u osnovnoj školi poticala je sve, uključujući i njega, da svira glazbeni instrument.

Kad je imao svoj prvi sat sviranja jako ga privukla glazba. Roditelji su mu bili podrška i njegovu gluhoću nikada nisu smatrali preprekom.

Otpriblike 11 milijuna ljudi u Ujedinjenom Kraljevstvu živi s nekim stupnjem gluhoće – a to je jedan ona šest stanovnika. Biti gluhi ne znači da uopće ništa ne čujete.

Postoje četiri različite razine gluhoće:

- blaga gluhoća - gdje zvuk mora biti iznad 26-40 decibela (dB) da bi se čuo
- umjerena gluhoća - 41-55 dB
- teška gluhoća - 71-90 dB
- i duboka gluhoća - 91+ dB ili gdje osoba ne može otkriti zvuk.

Danny kaže:

„Nikada ne mogu zamisliti puštanje glazbe bez svojih slušnih pomagala. Iako neće zamijeniti normalan sluh, ali čine nevjerovatnu razliku. Počeo sam nositi slušne aparate kada sam imao samo nekoliko mjeseci i kroz ovaj elektronički zvučni svijet prvenstveno tako shvaćam glazbu.

Bez svojih slušnih aparata ne čujem ništa, a kad vlada neprekinuta tišina, mogu zamisliti kako mi glazba svira u glavi.“

Kad sam imao 11 godina, počeo sam učiti svirati klavir. To mi je pomoglo da razvijem dublje razumijevanje harmonije, jer sam prstima mogao svirati različite oblike akorda i otkriti kako jedan akord može napredovati do drugog. Dobio sam svjedodžbu o klaviru i teoriji za peti razred do kraja srednje škole i, iako sam imao GCSE glazbenu kvalifikaciju, to nije baš dokazalo moj potencijal učiteljima kada sam želio ići na koledž. Pitali su me: "Kako ćeš pristupiti testovima slušanja?" i "Kako čujete glazbu?"

Otišao sam od kuće sa 16 godina kako bih studirao A-Level glazbu u školi za gluhe Mary Hare u Newburyju. Bio je to prvi put da sam sreo druge gluhe osobe koje zanima glazba. Išao sam na Sveučilište Keele i stekao diplomu iz glazbe i francuskog jezika. Ovo je bilo izazovno jer je bilo uključeno puno slušanja. Velik dio svog privatnog vremena proveo sam slušajući glazbu koristeći slušna pomagala i sa slušalicama na vrhu dok sam čitao glazbene zapise kao da su titlovi!

Izazov nastupa

Ponekad izvođenje glazbe može biti veći izazov kada brojni instrumenti sviraju u isto vrijeme. Uspostavljam kontakt očima s drugim glazbenicima kako bih bio siguran da sviramo na vrijeme. Ponekad pogledam što njihove ruke sviraju na svojim instrumentima i ako neki instrumenti zvuče pretiho, zamolim glazbenike da sjednu bliže meni. Imao sam sreću nastupati diljem svijeta, u dvoranama kao što su Hamer Hall

u Melbourneu, Australija, The Palace of Arts u Budimpešti, Mađarska i Kings Place u Londonu. Najčešće nastupam u školama diljem Ujedinjenog Kraljevstva kako bih nadahnuo gluhe mlade ljude i dao im priliku da sami nastupaju.

'Gluhoća se nikada ne smije smatrati preprekom pristupu glazbi'

Volim skladati i eksperimentirati sa zvučkovima. Radim za nacionalnu dobrotvornu organizaciju pod nazivom Glazba i gluhi, koja je posvećena pružanju glazbenih mogućnosti osobama s bilo kojim stupnjem gluhoće. Bavim se vrlo kreativnim poslom pisanja glazbenih aranžmana za razne glazbene grupe, a u prošlosti sam radio i za Orkestar gluhih mladih.

Vodim radionice diljem Ujedinjenog Kraljevstva i uvijek pozivam sudionike da sami stvaraju glazbu koristeći instrumente i glazbenu tehnologiju. Čini se da je ljudi vole i još se više povezuju s glazbom. Tijekom posljednje dvije godine skladao sam vlastitu kolekciju klavirskih skladbi inspiriranih klasičnim i modernim skladateljima, uključujući Debussyja, Ravela, Einaudija i Joe-pa Bevinga. Nadam se da ću jednog dana snimati i izvoditi vlastite skladbe.

Često postoji percepcija da glazba i gluhoća ne idu zajedno. Ali postoje glazbenici diljem svijeta koji su uspješni kao izvođači, skladatelji i glazbeni producenti, a slučajno su i gluhi. Na gluhoću se nikada ne bi smjelo gledati kao na prepreku pristupu glazbi i uživanju u njoj.

Daily Moth je kontaktirao dvije gluhe osobe za intervju o sukobu između Izraela i Palestine. Ovaj intervju dogodio se 2015.godine. Intervju je vođen prije dogovora o prekidu vatre između Izraela i Palestine..

Intervju sa gluhom Izraelkom i gluhom Palestinkom

Prvi intervju bit će s Dalit Avnon iz Tel Aviva, Izrael. Drugi će biti s Halimeh Sarabtah iz Ramallah, Palestina na Zapadnoj obali.

Za Dalitov intervju koristili smo ASL. U intervjuu Halimeh koristili smo međunarodni znakovni jezik.

Prvi intervju je s Dalitom, a drugi s Halimeh.

Što želite da mi kao stranci, koji nismo Palestinci ili Izraelci, shvatimo o sukobu između Izraela i Palestine?

Dalit: Želim da shvatite da ova situacija nije crno-bijela. Vidjela sam toliko ljudi u ovom svijetu, reklama, ljudi koji idu protiv židovskog naroda stoga su i protiv Izraela jer mi smo židovska država. Važno je da shvatite da naša vojska čini sve što može kako bi zaštitila nas i građane u Palestini. To je razlika ovdje - Palestina i Hamas. Hamas je taj koji sada kontrolira Palestinu. Hamas je, naglašavam, grupa terorista. Znaite, na primjer, Izrael je morao bombardirati njihove (Hamasove) zgrade – jeste li znali da je naša izraelska vojska, prije nego što je počela bombardirati, upozorila građane Palestine. Izraelska vojska upozorila je građane da odu jer će bombardirati zgradu. Upoznala sam mnoge Arape. Radim s nji-

ma. Radim u školi za gluhe s djecom koja su Arapi. Svi se dobro slažemo. Ali, desio se rat i sada smo zapeli. Šteta je. Vidjela sam na Facebooku i YouTubeu da prikazuju različita mišljenja ljudi. Iskreno, ne znaju činjenice.

Dakle, na temelju onoga što znate, upravo sada u Izraelu, kako Gluhi Izraelci, zajednica Gluhih u Izraelu, kakva su njihova razmišljanja i osjećaji?

Dalit: Gluhi ljudi ovdje u Izraelu, da budem iskren s vama, imaju bijes. Sada, arapski gluhi ljudi i židovski gluhi ljudi imaju napetosti između. To je stvarno jako tužno vidjeti. To je stvarno tužno. To me uzrujava. Zašto? Neki od njih su moji dugogodišnji prijatelji. Radila sam s njima ili imam dobar odnos s njima.

Odjednom su ljuti. Razumijem njihovu perspektivu. Razumijem ljutnju. Osjećaju se povezani s Palestincima. Shvaćam to, ali oni su protiv Izraelaca u zajednici gluhih. Puno smo im pomogli. Ali opet, imaju pravo na svoje mišljenje. Što mogu učiniti?

I samo se nadam, stvarno se nadam, nakon što se situacija smiri- nadam se da ćemo opet moći biti prijatelji. Tome se stvarno nadam. Zašto? Trebamo jedni druge. Zajednica gluhih je vrlo mala.

Čemu se nadate od sada pa nadalje?

Dalit: Iako su šanse za mir vrlo niske, još uvijek se nadam da ćemo imati mir.

Halimeh: Da ostavim po strani rat oko Palestine. Želim reći da gluhi ljudi koji raspravljaju o samom ratu ne razumiju baš našu situaciju. Zajednica gluhih je mala i to je normalno. Tko je ovdje loš? Vlada. To su oni. Svijet to ne razumije u potpunosti.

Kao što znate, ljudi su rekli da Izrael cilja Hamas, a ne Palestince. Kakva su tvoje razmišljanja?

Halimeh: Ono što ljudi ne razumiju je da Hamas nije loš. Oni slijede Kur'an. Za razliku od ISIS-a koji ne slijedi Kur'an i oni sve ubijaju. Ok, da objasnim, Izrael je uveo blokadu Gaze. Gaza nikada nije bila slobodna. Ljudi u Gazi su zaglavljani unutra. Palestinci na Zapadnoj obali, izraelska vlada nije pucala niti bacala bombe na Zapadnu obalu - baš ništa. Sada, nedavno s našim ramazanskim blagdanom, u Jeruzalemu u džamiji Al-Aqsa, izraelska policija - dvoje ili troje, ne znam koliko, ušli su unutra. Izraelska policija nije imala poštovanja ušavši u cipelama. Cipele se skidaju za molitvu. Dakle, izraelska policija je ušla u cipele. Ali iskreno, svake godine za vrijeme Ramazana, Izrael nas nikada ne poštuje - tlače nas. Sada, da se vratimo na priču, izraelska policija je ušla u cipele. Ljudi koji su se molili tražili su od izraelske policije da izađe. Sukob je nastao. Malobrojni izraelski policajci su pozvali izraelsku policiju u pomoć pa ih je došlo još. Tada se dogodio napad i sve se pokvarilo - napadnuta je državna vlast u Izraelu. Tko će nam pomoći? Nitko. Palestinci na Zapadnoj obali ne mogu učiniti ništa i mi nemamo vladu Izraela na našoj strani. Dakle, tada su Palestinci molili Hamas u Gazi da nam pomogne. Palestinci nemaju oružje ni ništa. Hamas je prihvatio. Dakle, Hamas je rekao Izraelu da prestane, da zaustavi napad na Jeruzalem. Izrael nije mario i nastavio je. Hamas je rekao: "Uradit ćemo nešto u 18 sati, samo

pričekajte i vidjet ćete." Hamas je ispalio prve rakete. Jesu li ciljali na narod? Ne. Htjeli su gađati policiju uz granicu. Rakete su eksplodirale. Izrael je uzvratilo isto. Ispalili su svoje rakete, ali su pogodili kuće u kojima žive djeca i starci. Zgrada se raspala. Nakon toga, rakete su samo nastavile padati. Stvarno nije dobro. Zašto ubijaju djecu, starce? Hoće rat? U redu, policija na policiju, policija Izraela i policija Hamasa - obje se mogu suočiti jedna s drugom - jednostavno. Ovdje u Palestini, gledam TV, vidim bebe, djecu koja umiru - plačem. To je isto kad vidim stare ljude koji umiru u Izraelu. I ja plačem za njima. To nije dobar osjećaj. I ja plačem za Izraelom. Ne plačem zato što ih podržavam, nego zato što ne volim vidjeti ranjene s obje strane, u bolovima. Želim mir. To je nemoguće. Ali, imam prijatelje koji mi šalju poruke da je Palestina loša. Ignoriram ih. Moji prijatelji koji se žele pomiriti, razgovaram s njima. Ali, želio bih nešto podijeliti. Ja sam turistički vodič za turiste. Za zajednicu gluhih koja je vidjela i iskusila i bila ovdje u ovoj zemlji - oni znaju prave informacije između Izraela i Palestine. Drugi ljudi, zemlje, koji nisu bili u ovoj zemlji i nisu vidjeli Izrael ili Palestinu, govore loše i negativne stvari o ovome. Oni ne razumiju. Kao što sam vidio vidice na Facebooku, ljudi govore negativne stvari, pa ih ignoriram. O tome nisu educirani. Što se događa u zajednici gluhih, mali smo, kao obitelj. Zašto dopuštamo da vlada, slušajući ljude, njihove svađe utječu na nas. Ne. Mi smo zajednica gluhih. Razmišljala sam i molila Allaha za mir na ovom svijetu. Sukob između Palestine i Izraela je dubok. Ja samo želim mir. Ljudi, svi smo mi normalni. Svi dijelimo istu krv. Mi nismo psi koje možete ubiti. Mi smo iste krvi. Pogledajte danas. Ne povijest koja seže skroz u prošlost i nastavlja nositi ovu traumu. Moramo prestati gledati u prošlost. Pogledajte danas. To je ono što želim i čemu se nadam.

The Daily Moth želi zahvaliti Dalitu i Halimeh što su bili voljni da daju video intervju i podijelili svoja razmišljanja s nama.

<https://www.youtube.com/watch?v=SbUYj2yk9Y>

Izrael i Palestina: Dijalog gluhih?

"Dijalog gluhih: Rasprava u kojoj svaka strana ne reagira na ono što drugi kažu."

Kako nasilje raste, i Izrael i Palestina okrenuli su se društvenim medijima kako bi ponudili svoje tumačenje događaja. Iz istraživačke perspektive, ova upotreba društvenih medija nudi uvid u to kako države koriste digitalnu diplomaciju u vrijeme krize.

Izraelski online narativ: Twitter feed Ministarstva vanjskih poslova

Prema izraelskom narativu, palestinsko huškanje izazvalo je trenutni val terora. To je poticanje i svjetovno i vjersko. Sekularno huškanje potječe od palestinskog vodstva na Zapadnoj obali. Vjersko huškanje potječe od Hamasa koji cilja Izraelce jer su Židovi. Pridruživanje palestinskog vjerskog i svjetovnog vodstva važan je dio izraelskog narativa, jer pokazuje da kada je riječ o poticanju nasilja protiv Izraelaca, nema razlike između palestinske vlade i vjerskih fanatika.

Zanimljivo, dok Izrael tvrdi da i Hamas i Palestinske vlasti huškaju protiv Izraela, palestinski predsjednik Mahmoud Abbas je identificiran kao uzrok nasilja. U nizu tvitova, izraelsko MVP tvrdi da Abbas odbija osuditi terorizam, da potiče terorizam nazivajući ulice po teroristima te da je njegov borbeni govor na nedavnoj Općoj skupštini UN - a pozvao Palestine na nasilno djelovanje. Ovo bi mogao biti pokušaj da se okupi međunarodna osuda Abbasa, što bi zauzvrat potvrdilo izraelsku tvrdnju da on nije partner za mir.

Moral igra tri uloge u izraelskoj priči. Prvo, Ministarstvo vanjskih poslova koristi Twitter kako bi istaknulo palestinski nemoral u svjetlu nedavnih napada na obitelji. Drugo, Izrael retweeta poruke svjetskih čelnika i diplomata koji osuđuju palestinski teror, pokazujući tako svjetsku kolektivnu osudu palestinske vlade. Naposljetku, Izrael oslikava vlastitu moralnost pojedinostima o količini humanitarne pomoći koja se dnevno isporučuje u pojas Gaze. Prema Izraelu, jedino rješenje krize je palestinsko slamanje osumnjičenih terorista.

Palestinski online narativ: izaslanstvo Hamasa i PLO-a u SAD-u Twitter feedovi:

Analiza palestinskog online narativa zahtjevan je zadatak, s obzirom na to da Palestinci trenutno imaju dvije vlade: vladu Hamasa, koja vlada pojasom Gaze, i Palestinsku upravu, koja se nalazi na Zapadnoj obali. Dakle, da bismo u potpunosti analizirali palestinski narativ, moramo analizirati i Hamasove izvore Palestinske vlasti. Prema Hamasovoj vladi, trenutni ciklus nasilja u biti je borba oko sudbine Jeruzalema, koji je dugo bio u središtu izraelsko-palestinskog sukoba.

U nizu tvitova dužnosnici Hamasa izjavili su da je bitka za Jeruzalem službeno počela i da Hamas planira preuzeti aktivnu ulogu u ovoj borbi. Prema Hamasu, uzrok trenutnog sukoba je pokušaj Izraela da promijeni "status quo" na Brdu hrama na kojem se nalazi džamija Al-Aqsa, status quo prema kojem se

Židovi ne smiju moliti niti ulaziti u džamije. "Hamasov glasnogovornik Sami Abu Zuhr naglasio je da izraelska okupacija mora prestati sa shemama judaizacije i kršenja svetosti džamije Al-Aqsa, te podići omču stegnutu oko muslimanske slobode vjere i pristupa Al-Aqsi."

Zanimljivo, čini se da Hamas pokušava okupiti međunarodnu osudu Izraela, budući da je zaštita vjerskih prava sada važna globalna tema. Isto tako, ove izjave predstavljaju ovaj sukob kao onaj koji je relevantan za sve muslimane. Kao takvi, ovi tweetovi prilično su slični izraelskim tweetovima koji pokušavaju potaknuti međunarodnu potporu protiv palestinskog terora.

Ono što najviše iznenađuje kod izraelskih i palestinskih narativa na društvenim mrežama je to što se čini da ignoriraju jedno drugo.

Poput Izraela, Hamas koristi moralne argumente u svojoj priči. Tijekom prošlog tjedna, Hamas je tvitao slike i video zapise koji navodno pokazuju izraelsko nasilje nad palestinskim ženama i djecom. Još jedan tweet bavio se tvrdnjom izraelskog premijera Netanyahuja da palestinski aktivisti društvenih medija koriste te platforme za poticanje nasilja. Hamas je možda istaknuo Netanyahuovu izjavu u pokušaju da Izrael prikaže kao zemlju koja cenzurira slobodu govora, napadajući time izraelsko samoprikazivanje kao jedine demokracije na Bliskom istoku.

Prema Hamasu, rješenje za izraelski napad na džamiju Al-Aqsa je palestinski narodni ustanak. "Popularni" aspekt ključni je element Hamasove naracije, budući da evocira konotacije Arapskog proljeća. Na taj način Hamas nedavne napade opisuje kao demokratsku pobunu, a ne kao terorističke činove. Iznenađujuće, službeni medijski centar Palestinskih vlasti tvitao je samo poruke u vezi

s trenutnim neprijateljstvima okrivljujući izraelsku vladu za pozivanje na nasilje. To nije slučaj s izaslanstvom PLO-a u SAD-u Na svom Twitter kanalu izaslanstvo napada Izrael kroz moralne i pravne argumente. Sugerirajući da je Izrael "pogubio" Palestince, izaslanstvo PLO-a moglo bi potaknuti daljnje pravne istrage izraelskog vojnog ponašanja.

Dijalog gluhih?

Ono što najviše iznenađuje kod izraelskih i palestinskih narativa na društvenim mrežama je to što se čini da ignoriraju jedno drugo. Hamasovi engleski tweetovi nisu u suprotnosti s izraelskom tvrdnjom da je uzrok nasilja palestinsko huškanje ili vjerska mržnja. Izraelski tweetovi se ne bore s palestinskim argumentom da su nedavni pokušaji da se promijeni status quo na Brdu hrama temeljni uzrok trenutnih neprijateljstava.

Zapravo, obje strane prikazuju zapanjujuće različite stvarnosti. To može zbuniti pratitelje društvenih mreža iz inozemstva, jer ne mogu pomiriti razlike između te dvije stvarnosti. Učinkovita digitalna diplomacija stoga može uključivati više od pukog prenošenja vlastite poruke. Također uključuje suprotstavljanje suprotnim argumentima i tvrdnjama, čime se pobjeđuje u raspravi. Sve drugo je samo dijalog gluhih.

Intervju s gluhim Palestincem Tayyebom Badweom

Daily Moth (Alex): Pozdrav! Možete li se predstaviti i reći nam nešto o svom podrijetlu?

Tayyeb Badwe: Zdravo Alex. Moje ime je Tayyeb. Ja sam iz Palestine. Postoje tri različite skupine Palestinaca. Zapadna obala, Gaza i oni u sredini, a to sam ja. Živim u Kufur Qasimu. U Izraelu je. Zakonom je postao dio Izraela. Uvijek sam bio ovdje, ali se granica promijenila. Morao sam to prihvatiti i postati građanin Izraela. Ali ja sam i dalje pravi Palestinac i ponosan.

Daily Moth: Razumijem. U tom ste kraju rodeni i tu živite cijeli život?

Da, i još uvijek živim ovdje do sada.

Daily Moth: Ima mnogo Palestinaca koji žive u Izraelu, imaš li dvojno državljanstvo?

Da. Izrael ima 8 milijuna stanovnika. Sada je 9 milijuna. Od toga je 2 milijuna Palestinaca u Izraelu. Moglo bi se reći da smo dvojni državljani, ali prema izraelskom zakonu, ja nemam palestinsku putovnicu.

Daily Moth: Dakle, u tvojoj putovnici piše da si Izraelac?

Da.

U redu. Jeste li u kontaktu s nekim gluhim osobama u Gazi? Znate li kako im je? Jesu li neki gluhi ljudi poginuli ili izgubili svoje domove? Znaš li?

Nedavno sam pokušao kontaktirati ljude na Zapadnoj obali i u Gazi. S njima je teško stupiti u kontakt jer već dva dana nemaju struje. pružaju ažuriranja? Imaju WhatsApp grupu i također koriste Telegram za pružanje vijesti i ažuriranja. Uključuje i tumača znakovnog jezika koji se nalazi u Gazi. Oni također koriste društvene mreže, ali ako nemaju internetsku vezu, ne znam kako mogu pružiti ažuriranja. Gluhe osobe ovise o čujućim članovima obitelji koji žive s njima za upozorenja o ganatiranju i o tome kada se trebaju evakuirati. Ili ako gluha osoba živi sama, dobit će poruke na svoje telefone od čujućih članova obitelji koji je prate. Ali opet, pristup internetu je vrlo ograničen. Struja i voda su također ograniče-

ni. Rečeno mi je da nemaju struje 24 sata, onda dobiju 4 sata struje, a opet još 24 sata bez struje. Dakle, svaka informacija je vrlo ograničena. Ako im se baterije telefona isprazne, kako mogu primati pozive? Dakle, gluhi stanovnici moraju prihvatiti stvari, kao da je to sudbina. Ako se zgrada sruši, to je to. Neki stalno provjeravaju prozore ili se osvrću oko sebe. Moraju gledati vani i pokušavati biti u toku. Ugovor sam saznao da je poginula gluha osoba, pogodila ju bomba. To se dogodilo u Gazi.

Upravo sam vidio na vijestima da je Izrael upozorio one koji žive u sjevernoj Gazi da se odmah evakuiraju jer bi moglo biti mnogo bombardiranja, a moguće i vojnog upada. Pa gdje idu gluhi, kamo, kako?

To je dobro pitanje. Imaju li sigurnost? Ako sam dobro shvatio, nemaju (sigurnost). To je zato što se zgrade lako uništavaju. Stoga se moraju stalno kretati. Moraju ići od kuće do kuće kako bi izbjegli mogućnost da se sruši. Dakle, nemaju nikakvu sigurnost, već samo traže mjesto gdje će se malo odmoriti. Pokušavaju pronaći krov, mjesto za spavanje, negdje gdje nije ni prehladno ni prevruće. Pa imaju li sigurnost? Ne. Baš ništa. Tako preživljavaju, selidbom.

Znači vrlo je napetosti. Oni u Izraelu su ljuti na Hamas zbog njihovog ubijanja. Palestinci javno govore o pretjeranim bombardiranjima i vojnim akcijama protiv nevinih. Na Instagramu ste objavili da osjećate da ljudi na Palestince gledaju kao na "manje ljude". Možete li objasniti više o tome zašto se tako osjećate?

Kao Palestinac koji sve ovo vrijeme živi u Izraelu, komunicirao sam s mnogim Izraelcima. I ja sam ovdje bio u školi. Pokušao sam vjerovati da smo jednaki. Vjerovao sam da je mir moguć. Ovo su bile moje prvotne misli, ali osjećam se kao da sam izgubio svaku nadu, da budem iskren. Zašto? Radi se o privilegiji. To je kao problem crno-bijelih (rasnih) ljudi u SAD-u. Ovdje se osjećam kao da su oni s privilegijom Židovi. Ali ovo je samo za Židove koji su u Izraelu. Dakle, primjer je... kad god izrazim mišljenje o diskriminirajućim zakonima, ono što se uvijek dogodi je kad izrazim svoje mišljenje onda budem okružen ljudima koji me pokušava-

vaju ušutkati. Teško je biti manjina. Palestinci su manjina u Izraelu. Ne govorim o Zapadnoj obali ili drugim mjestima. Ovdje se radi o tome da ste u Izraelu. Osjećam se jako zastrašeno i kao da mi je duh slomljen. Ne mogu se braniti, niti izražavati mišljenje. Svaki put kad to učinim, gurnut sam nazad. Vidio sam ovaj citat, "Dobar Arapin je mrtav Arapin." To zapravo znači da vjeruju da bih trebao biti dobar pas ili mrtav Arapin. To je verbalno nasilje. Zaista mi je teško to podnijeti. Još uvijek ovo doživljavam. To je ono s čim se suočavam svaki dan u Izraelu kao Palestinac. Ali shvatite ovo, ja sam samo jedan Palestinac trenutno u Izraelu koji govori. Ostali Palestinci su u strahu. To je ono što se događa. Ako žele govoriti, verbalno su napadnuti. Nekima od njih prijeti se ukidanjem (državnih) isplata. Dobivaju dezinformacije, osjećaju strah i šute. Tako su nas sve ovo vrijeme kontrolirali. Tako se osjećam kao da me doživljavaju kao čovjeka.

Kako Palestinci gledaju na Hamas?

Radije izbjegavam odgovoriti na to jer nisam na njihovom mjestu, nisam stanovnik Gaze. Ne mogu zamisliti kako se osjećaju svaki dan s vrlo ograničenim pristupom internetu i struji, hrani. Biti godinama potlačen. Teško je, pa je to pitanje pogrešno. Razmislite o tome umjesto da me pitate: "Što misliš o Hamasu? Što je pogrešno, a što ispravno?"

Imao sam razgovore i vidio sam ljude u Izraelu koji su se osjećali jako uplašeni jer su vidjeli kako je Hamas rekao da želi vidjeti Izrael potpuno izbrisani. Žele sve pobiti. A kad je granična ograda prohibicija, militanti Hamasa ubili su mnoge. Dakle, Izraelci misle da će, ako ništa ne poduzmu, još doći i provaliti u njihove domove i ubiti ih, baš kao što se dogodilo na jugu Izraela. Pa su preplašeni. Pa zato moraju bombardirati (Gazu), kao da ih "nije briga". Oni ne žele da Hamas ponovo dođe, da ih odgurne. Dakle, u toj situaciji...

Kako zaustaviti međusobna ubijanja? Kako se to može zaustaviti?

To je teško pitanje. Morate sagledati širu sliku kruga nasilja. Ponavlja se. Uvijek će se nastaviti s obje strane. Ali tko ima veću moć? Tko zapravo može promijeniti stvari? Također sam jako tužan zbog Gaze jer (Izraelci) nisu jedine žrtve. Tko ima moć prekinuti krug nasilja? Izraelska vlada ima moć, ali te stvari je teško promijeniti jer je prošlo više od 75 godina. Puno toga se dogodilo i ljudi to neće zaboraviti. Dakle, pitanje je tko će sve promijeniti? Ne mogu ja i ni ti ni pojedinci. Radi se o širenju svijesti.

Ne radi se o muslimanima i židovima. Jer to je ono na što zapadne zemlje i Izrael žele da se usredotočite i o čemu razmišljate. Ali u stvarnosti, radi se o Palestincima i Izraelcima. To je to. Jer Palestinci slijede različite religije. Neki su muslimani, neki židovi, a neki su i kršćani. Prolazili smo kroz ovo mnogo godina. Ali mi smo tretirani samo kao muslimani. Dakle, odatle dolazi islamofobija. Lako nas je svrstati u grupe i nazvati "teroristima". Ljudi pretpostavljaju da teroristi dolaze iz islama pa ih je lako tako označiti. Ali to nije u redu. Dakle, to znači da se razmišljanje mora promijeniti. Palestinac, točka. To nema veze ni s jednom vjerom. Ovaj rat nije zbog vjere. Za mene su to uvijek bila ljudska prava. Zato je pitanje tko je na koga pucao za mene samo na površini. Temeljni problemi su postojeće politike.

Izrael sada bombardira Gazu i njegova vojska izgleda spremna za upad. Osjećate li da je moguće da Gaza nestane, bude izbrisana? Mislite li da bi se to moglo dogoditi?

Da, razmišljao sam o tome u svojoj glavi. Kad bi Gaza bila izbrisana, kako bi to bilo? Što se dogodilo tijekom Prvog i Drugog svjetskog rata? Moglo bi se ponoviti. Ne uspoređujem to dvoje, ali možda se čini isto. Lako je gledati na Palestinu kao na "ništa" i žrtvenog jarca Hamasa. Mislim da bismo trebali okriviti politike, također i vlade. To uključuje i izraelsku vladu. Kad vidim bombardiranje, osjećam se kao da mi je srce otvrdnulo. Navikao sam na ovaj osjećaj. Vidio sam mnoge smrti i vijesti. Došlo je do točke kada ne osjećam gotovo ništa. Zanimam. U ovom trenutku tako se osjećam. Ne mogu ništa reći. "Sretan sam što ovo radiš!" Hoće li ovo riješiti sve probleme? Ne. Pojavit će se još jedan problem. Uvijek će se formirati druga skupina koja će pronaći osvetu.

Što gluhi ljudi u Gazi mogu učiniti?

U Gazi ima oko 4000 gluhih osoba i mnogi od njih su izgubili domove. Nemaju kamo otići. Samo se presele u susjednu zgradu i pronađu onoga tko još ima krov. Tako se međusobno podupiru i kreću. Ovo se ne odnosi samo na gluhe osobe, isto vrijedi i za osobe koje čuju. Moraju se podupirati i nastaviti se kretati.

Palestinci su ljudi. Nismo manje ljudi.

<https://www.youtube.com/watch?v=Vl4rgfWQoI>

UDRUGA "KAZALIŠTE, AUDIOVIZUALNE
UMJETNOSTI I KULTURA GLUHIH - DLAN